

Aanwezig	Kerstin Hopf, voorzitter Martine De Raedemaeker, Patrick Princen, Ali Salmi, Rita Van den Bossche, Alexander Vandersmissen, commissieleden Externen: Kurt Verdonck, straathoekwerk Lier Ambtenaren: Gert Eeraerts, Departementshoofd Werner van Herle, preventieambtenaar, L. Winkelmans, coördinator preventie en veiligheid. Jan Beuckelaers, Vincent Detaeye, straathoekwerk Mechelen
Verontschuldigd	Katleen Den Roover, Koen Anciaux, schepenen Farid Bennasser, Johan De Vleeshouwer, Wesley Doms, Zineb El Boussaadani, Klaartje Heiremans, Hans Keldermans, Glenn Nason, Hamid Riffi, Johan Timmermans
Datum	6 juni 2016 – van 19.00u tot 21 uur

1. Goedkeuring verslag 9 mei 2016.

Goedgekeurd

2. Toelichting straathoekwerk d.m.v. een wandeling met de straathoekwerkers (toelichting door W. Van Herle, preventieambtenaar en L. Winkelmans, coördinator preventie en veiligheid).

Mevr. Leentje Winkelmans en dhr. Kurt Verdonck geven een inleiding over de werkvorm 'straathoekwerk'. Men spreekt niet van cliënten, maar van gasten. Het is een laagdrempelige vorm van hulp aan mensen die de binding met de samenleving dreigen te verliezen. De straathoekwerkers zoeken mensen op in hun vertrouwde omgeving en zorgen voor een vertrouwensrelatie met hun gasten. De straathoekwerkers ondersteunen hun gasten bij uiteenlopende problematieken. Ze bieden een luisterend oor, geven advies en goede raad en tonen letterlijk of figuurlijk de weg naar hulpverleningsinstanties.

Er zijn 3 VTE straathoekwerkers in Mechelen. Ze bereiken per jaar ongeveer 350 gasten, waarvan er jaarlijks een 100-tal nieuwe. Sommige mensen worden al 16 jaar gevolgd en begeleid. Dat zijn de uitzonderingen. Die kan men niet zomaar laten vallen. Voor een paar mensen zijn straathoekwerkers nog de enige connectie met de samenleving.

De wandeling start op de binnenkoer van het stadhuis en gaat richting Varkensstraat, gekenmerkt door haar sociale woningbouw. De problematiek die gasten ondervinden op vlak van huisvesting is vaak zeer moeilijk op te lossen. De prijs van appartementjes of kamers in Mechelen is voor velen te hoog. Nochtans is een thuis zeer belangrijk. Dit creëert een rustpunt voor gasten wat meestal noodzakelijk is om andere problemen aan te pakken. In Antwerpen heeft men om die reden bijvoorbeeld de 'housing first' projecten. Voor ex-gedetineerden is er vanuit Woonpunt een regeling om hen –tijdelijk- van een woning te voorzien. De straathoekwerkers geven aan dat een 50-tal gasten niet te huisvesten zijn. Het gaat om thuislozen die bij kameraden of kennissen dan maar onderdak vinden. Die mensen hebben zelf ook hun problemen. De gasten hebben een dak boven het hoofd, maar blijven in een zeer precare situatie zitten.

Een tweede stop is op de Veemarkt / Befferstraat. De uitvalsbasis van de straathoekwerkers is het huis voor preventie en veiligheid. De straathoekwerkers maken deel uit van de dienst sociale preventie binnen de afdeling preventie en veiligheid.

De derde stop is in de Keizerstraat aan de rechtbank. De gasten hebben vaak juridische problemen. Straathoekwerkers moeten hen ondersteunen en aanmoedigen om deze problemen aan te pakken. Ze zorgen ervoor dat regelingen voor een pro deo advocaat getroffen zijn of dat een gerechtsbrief wordt 'vertaald', ... Veel gasten begrijpen niet waarover 'het gerecht' het heeft, wat er gezegd wordt of wat er van hen verwacht wordt. Daarom is een samenwerking tussen advocaten en straathoekwerkers van belang.

De vierde stop is op de Zwartzustersvest en de PAAZ afdeling van het Sint-Maartenziekenhuis. Er worden regelmatig gasten naar psychiatrie doorverwezen voor een opvang. De straathoekwerkers merken een toenemend aantal mensen met alcohol- en/of drugverslaving in combinatie met een psychische aandoening.

De vijfde stop is aan het station Nekkerspoel (uit praktische overwegingen werd de kleine ring niet overgestoken). Het gaat over een arbeiderswijk waar vroeger veel kleine woningen te vinden waren. Nu zijn het gegeerde woningen door jongere gezinnen. Zij drijven de prijzen omhoog. Ook merken straathoekwerkers het verdwijnen van volkscafés. Plaatsen waar hun gasten vroeger een hele dag zaten, zijn nu vervangen door coffeebars etc. Met het verdwijnen van volkscafés (25 op 5 jaar tijd), verdwijnen ook hun gasten. Ze blijven nu vaker alleen thuis zitten. Dit maakt hen moeilijker bereikbaar voor straathoekwerkers, een trend die zich in alle (centrum)steden voordoet.

Stop 6 is aan de Botermarkt. Dit is de laatste halte om te kunnen verwijzen naar de Kruidtuin. Straathoekwerkers vertellen dat het stadspark vroeger een vindplaats was voor hen, maar nu zijn daar minder gasten aanwezig. De Onze-Lieve-Vrouwstraat en de Lange Schipstraat stonden nog op het programma, maar konden uit tijdsgebrek niet meer worden bezocht. De relevantie voor straathoekwerk is respectievelijk het sociaal restaurant en het sociaal huis. Het spreekt voor zich dat de gasten waarmee ze werken daar vaak komen. De samenwerking tussen het straathoekwerk (die opkomen voor de belangen van hun gasten) en het sociaal huis (die ook een controlerende taak hebben) is de laatste jaren sterk verbeterd. De hervormingen en reorganisaties zowel binnen het sociaal huis als bij het straathoekwerk zijn in ieder geval veelbelovend.

Verslaggever: Werner Van Herle